

مشاور وزیر علوم در کرمان مطرح کرد؛

دانشگاه‌ها باید امثال افضل‌پورها را تربیت کنند

ما در تراز اسلامی و دانشگاه تمدن‌ساز نیست.

توانمندسازی زیرساخت‌های دانشگاهی

زمانیان در ادامه بیان کرد: «یکی از ماموریت‌هایی که ستاد خیرین وزارت علوم برای خود در دوره جدید تعریف کرده، توانمند ساختن زیرساخت‌های دانشگاهی در حوزه استفاده از ظرفیت‌های وقف و خیر است.»

وی بیان کرد: «مجموعه حامیان دانشگاهی، نهادهایی مردم‌نهاد هستند و قرار نیست در تشکیلات رسمی دانشگاه‌ها باشند. نباید برای آن‌ها معاونت تشکیل دهیم، کارمند بگیریم و پست سازمانی تشکیل دهیم، این‌ها خط قرمزهای وزارت علوم است.»

وی با اشاره به ابلاغیه سازمان امور مالیاتی مبنی بر شمولیت بنیادهای حامیان دانشگاهی دانشگاه‌ها در زیل ماده ۱۷۲ قانون مالیات‌های مستقیم تاکید کرد: «این ظرفیت قانونی برای این‌که شما بتوانید ظرفیت منابع مسئولیت اجتماعی شرکت‌های بزرگ، خیرین بزرگ و مالیاتی شرکت‌های بزرگ، خیرین بزرگ و کاسبان حرفه‌ای کشور را پای کار توسعه زیرساخت‌های آموزش عالی بیاورید، خیلی کمک خواهد کرد.» زمانیان یادآور شد: «سه هفته پیش با حضور مقام عالی وزارت اقتصاد، از موضوع این حکم در حضور رئیس

گروه جامعه: مشاور وزیر و دبیر ستاد خیرین وزارت علوم، تحقیقات و فناوری با تاکید بر استفاده از ظرفیت خیرین در توانمندسازی زیرساخت‌های دانشگاهی بر شبکه‌سازی ظرفیت خیرین منطقه‌ای تاکید کرد و گفت که باید به گونه‌ای عمل شود که اگر قرار است منابعی پای کار حوزه اجتماعی و توسعه زیرساخت‌های آموزش عالی بیاید، مشخص کنیم اولویت با کدام دانشگاه است و نگاه قشری‌گرایی، منطقه‌گرایی و مدیر‌گرایی را برداریم. دکتر مصطفی زمانیان با اشاره به ساخت دانشگاه در کرمان توسط مهندس افضل‌پور، بیان کرد: «اگر روزی یک افضل‌پور پیدا می‌شود که پولش را به کرمان می‌آورد، در حالی که کرمانی نبوده است، ما هم باید یاد بگیریم که این گونه به اولویت‌های کشور نگاه کنیم.» وی همچنین با اشاره به اهدای جایزه سالیانه افضل‌پور و میرحیدر در دانشگاه کرمان، این کار را یک سنت حسنه دانست و گفت: «بخشی از ترویج، به یاد ماندن و نکوداشت نام این بزرگواران، بهانه‌هایی به نام جایزه است که در دنیا هم این سنت بسیار حسنه وجود دارد و یک روش بدیعی برای به یادگار ماندن نام و خاطره این بزرگواران در فضای دانشگاهی است و سایر دانشگاه‌ها هم از این تدابیر استفاده کنند تا نام خیرین بزرگ را با چنین ابزارها و روش‌هایی ماندگارتر کنند.»

به گزارش استقامت، مشاور وزیر علوم پنجشنبه ۱۱ اسفندماه در نخستین نشست بنیاد حامیان دانشگاه‌های منطقه هشت کشور که در دانشگاه باهنر کرمان برگزار شد، بیان کرد: «دانشگاه ما باید امثال افضل‌پورها را بسازد و اگر ما در این امر کوتاهی کنیم و کشور پر از مهندس نانو، بایو، ریاضی و فیزیک بشود اما یک نفر از امثال این افضل‌پورها را تربیت نکنیم، یک جای کار می‌لنگد و اگر نتوانیم از اتفاق جان و مال که سیره اهل بیت علیهم‌السلام و توصیه شریعت مقدس اسلام است، به دانشجویان پیاموریم، بدانید دانشگاه

سازمان امور مالیاتی کشور و تعدادی از خیرین رومانی شد و این نوید را می‌دهیم که این فرصت قانونی وجود دارد و بنیادهای حامیان می‌توانند از آن استفاده کنند.»

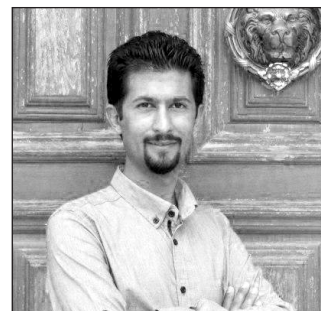
گسترش فضای ظرفیت‌سازی حوزه خیرین

وی در ادامه خاطر نشان کرد: «موضوع دیگری هم که علاقه‌مند هستیم با شما به اشتراک بگذاریم، شبکه‌سازی ظرفیت خیرین منطقه‌ای است، مستقل از این‌که سیاست تاسیس چند دانشگاه در یک استان و در یک شهر سیاست درست یا غلطی بوده یا خیر، واقعیت مطلب این است که ما حاصل این سیاست، امروز در حوزه امر خیر، باعث شده که دانشگاه‌های بزرگ مراکز استان‌ها روی دانشگاه‌های کوچک‌تر سایه بیندازند.» دبیر ستاد خیرین وزارت علوم ادامه داد: «این موضوع سبب شده در ارتباط‌گیری با خیرین، در جذب منابع مسئولیت‌های اجتماعی استان و در تعامل با مجموعه‌های بزرگ، دانشگاه‌های کوچک‌تر کمتر بتوانند از منابع حمایتی خیرین استفاده کنند.» وی توضیح داد: «هدف اصلی ما از بنایی که در منطقه هشت آموزش عالی کشور به همت آقای دکتر اکبری‌فرد و سایر دوستان در دانشگاه شهید باهنر کرمان گذاشتیم این بوده که از شما

معین افضلی مدیر پایگاه لوت در کرمان مطرح کرد؛

بدون گیت ورودی نظارت بر آفرودسواری امکان‌پذیر نیست

اسما پورزنگی آبادی

به برگزاری تور می‌کنند اما تعداد زیادی از خودروها مربوط به کسانی است که ماشین دو دیفرانسیل دارند و از منطقه بازدید می‌کنند. سال‌هاست که ما می‌گوییم لوت نیازمند گیت ورودی است که رفت‌وآمدها کنترل شود، قوانین و ضوابط به همه بازدیدکنندگان اعلام شود و امکان نظارت و کنترل فراهم شود اما متأسفانه هنوز موفق به راه‌اندازی گیت کنترل نشده‌ایم. پایگاه لوت هم به تناسف وسعتی که این بیابان دارد، امکانات و تجهیزات و نیروی انسانی ندارد تا بتواند همه رفت‌وآمدها را کنترل کند. امیدوارم استاندار محترم و سایر نهادها به لوت کمک کنند. برای ساماندهی لوت، هم به اعتبار و امکانات و نیروی انسانی نیاز است و هم به وقت و زمان.

آفرودسواران بیشتر در چه مسیرهایی می‌روند و در کدام نواحی لوت فعالیت می‌کنند و تخریب به جای می‌گذارند؟

بیش‌تر در مناطق عمومی لوت و نزدیک جاده آسفالت فعالیت می‌کنند. برای رفتن به عمق لوت، هم نیاز به راهنمای مجرب هست

آفرودسواری در بیابان لوت به‌عنوان یکی از فعالیت‌های مهیج، طرفداران زیادی پیدا کرده است اما همزمان با افزایش آفرودسواران، تخریب‌ها در این بیابان جهانی نیز بیشتر شده است. معین افضلی مدیر پایگاه میراث جهانی لوت در کرمان، ضمن تایید تخریب‌های آفرودسواران، تاکید می‌کند که برای جلوگیری از این تخریب‌ها نیاز است گیت ورودی داشته باشیم تا رفت‌وآمدها کنترل شود. برای راه‌اندازی گیت ورودی اما منابع مالی کافی وجود ندارد.

گفت‌وگویی که در ادامه می‌خوانید، در پی توییتی انجام شد که دکتر تقی‌زاده از روزنامه‌نگاران اهل شهداد چند روز قبل نوشت و نسبت به تخریب‌های آفرودسواران هشدار داد.

آقای افضلی، روز جمعه، دکتر تقی‌زاده از روزنامه‌نگاران اهل شهداد در توییتی نوشت که به‌تازگی عده‌ای از آفرودسواران بیابان لوت را به آزمون‌بناگاه مقایسه قدرت و سرعت خودروهای آفرود تبدیل کرده‌اند. این را تایید می‌کنید؟ ماجرا چیست؟

آقای دکتر تقی‌زاده از شهدادی‌های علاقه‌مند به لوت هستند که همیشه انتقاداتی سازنده مطرح کرده‌اند. متأسفانه باید بگویم این موضوعی که ایشان به آن اشاره کردند و تخریب‌هایی که توسط آفرودسواران در بیابان لوت انجام می‌شود کاملاً صحت دارد. برخی از خودروهایی که وارد لوت می‌شوند، کسانی هستند که راهنمای تور هستند و اقدام

بخواهیم در حوزه آموزش عالی، دیوارهای بین ماموریت‌های دانشگاهی را برداریم، نگویید من رئیس دانشگاه شهید باهنر هستم و با دانشگاه میناب و یا دانشگاه تحصیلات تکمیلی کاری ندارم، این اتفاق سبب شده دانشگاه‌های کوچک در شهرهایی که چند دانشگاه دارند، در جلب منابع خیرین، زیر سایه دانشگاه‌های بزرگ قرار بگیرند.» زمانیان افزود: «باید فضای ظرفیت‌سازی حوزه خیرین را از چارچوب دیوارهای دانشگاه‌ها به فضای منطقه‌ای کشور برسانیم و بتوانیم عامل این سنت باشیم و خودمان اولین پیرو این نگاه باشیم که از خیرین بزرگوار آموخته‌ایم.»

سنت حسنه جایزه افضل‌پور

زمانیان با بیان این‌که این فضاها و جلسات خیلی می‌تواند در اشتراک تجربیات کمک کند و دانشگاه‌های بزرگ و پیشرو می‌توانند معین دانشگاه‌های کوچک‌تر بشوند، گفت: «من امروز شنیدم در دانشگاه کرمان به یاد مرحوم افضل‌پور و مرحوم میرحیدر، دو جایزه سالانه اهدا می‌شود، ما این سنت حسنه را در دانشگاه‌های بزرگ هم دیده‌ایم، بخشی از ترویج و به یاد ماندن و نکوداشت نام این بزرگواران، بهانه‌هایی به نام جایزه است که در دنیا هم این سنت بسیار حسنه وجود دارد و یک روش خیلی بدیعی برای به یادگار ماندن نام و خاطره این بزرگواران در فضای دانشگاهی است.» وی تاکید کرد: «سایر دانشگاه‌ها هم از این تدابیر استفاده کنند و نام خیرین بزرگ را با چنین ابزارها و روش‌هایی ماندگارتر کنند.»

گفتنی است در این نشست رئیس دانشگاه شهید باهنر، نماینده نهاد رهبری، حجت‌الاسلام صباحی، دکتر فدایی، بهروز آگاه، کیومرث هرندی، نمایندگان دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی مناطق هشت، و ... مسائل و دیدگاه‌های خود را با جمع حاضر به اشتراک گذاشتند و در پایان از تعدادی از خیرین تقدیر به عمل به آمد.

آفرود مطلقاً در لوت ممنوع است یا ضوابطی دارد که با رعایت آن، مجاز است؟ ضوابط و آیین‌نامه‌ای برای آفرود وجود دارد که مشخص می‌کند مثلاً تعداد خودروها نباید از هشت، ۹ دستگاه تجاوز کند یا حتماً راهنمای آن‌ها باید جی‌بی‌اسی مورد تایید ما را نصب کرده باشد تا بتوانیم کنترل‌شان کنیم. این گروه‌ها کاملاً رصد می‌شوند ولی مشکل از آنجا شروع می‌شود که بسیاری از افراد، صرف داشتن ماشین دو دیفرانسیل، بدون راهنما و مجوز وارد لوت می‌شوند و فکر می‌کنند چون بیابان است، هر کار خواستند می‌توانند انجام دهند؛ از باقی گذاشتن جای چرخ‌ها بر روی بیابان گرفته تا ریختن زباله و شکستن و قطع نیک‌ها برای روشن کردن آتش. این اتفاقات فقط هم توسط خودروهای دو دیفرانسیل انجام نمی‌شود. افراد با ماشین‌های شخصی نیز این رفتارها را در لوت دارند.

شیوه درست و اصولی آفرودسواری در لوت چگونه است؟ باید گیت ورودی و پارکینگ‌هایی در دو طرف جاده داشته باشیم تا افراد، خودروها را در آن پارک کنند و از امکاناتی مثل خودروهای دو دیفرانسیلی که مجوز دارند استفاده کنند و هزینه‌اش را بپردازند.

پس راه حل جلوگیری از تخریب‌های آفرودسواران راه‌اندازی گیت ورودی است. درست می‌گوییم؟

یکی از راهکارها راه‌اندازی گیت ورودی است، اما به نیروی انسانی و امکانات بیش‌تری هم نیاز داریم. فقط هم میراث‌فرهنگی در لوت مسئولیت ندارد. بررسی کنید محیط

یادداشت

کاشت یک میلیارد درخت و بازی با اعداد بزرگ

فتحیه‌السادات نعمت‌الله‌زاده

وقتی که بحث آبگیری سد چم‌شیر و مشکلات و مصائب مترتب بر این آبگیری و شوری بیش از پیش آب رودخانه زهره پیش آمد، مسئولان دولتی در موضعی حق به جانب گلایه می‌کردند که چرا حالا اعتراض می‌کنید؟ حالا که بیش از ۹۸ درصد کارهای آن انجام شده و هزینه گزافی صرف ساخت این سد شده است، مگر می‌شود حالا آن را آبگیری نکرد؟

اما اگر این پروژه را به دلیل حجم عظیم هزینه انجام شده و صرفاً به همین دلیل آبگیری کنیم، عملاً هزینه‌های بیشتری بر تخریب محیط زیست، نابودی تنوع گیاهی و جانوری منطقه و مهمتر از آن تاثیر مستقیم بر مهاجرت و امرار معاش ساکنین و بیکاری وسیع کارگری در منطقه وارد می‌گردد. جلوی ضرر را از هر جا بگیریم منفعت است. ما از این ضررها بسیار دیده‌ایم! بزرگترین آن آبگیری سد گتوند و لاجت رئیس جمهور وقت با کارشناسان محیط زیست و در واقع با مردم بود.

حالا حکایت کاشت یک میلیارد نهال با کمک مردم مطرح است، کاری که مانند سد چم‌شیر فقط روی کاغذ زیبا به نظر می‌رسد. اجرائی بودن آن نه فقط با نظر کارشناسان، بلکه حتی با نظر مردم هم ناشدنی است. به عنوان یک فعال زیست محیطی و دغدغه‌مند حفظ طبیعت، تنها یک درخواست مسئولین امر، خاصه جناب نوبخت ریاست سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور و هم‌چنین جناب رجبی‌زاده ریاست اداره منابع طبیعی و آب‌خیزداری استان دارم، و آن این است که اجرای این طرح را یک سال به نظر کارشناسی و مردمی بگذارند و بعد از آن در مورد اجرای آن تصمیم بگیرند. برای انجام این طرح مطالعات شناخت عرصه و گونه بومی مناطق و آسیب شناسی طرح‌های گذشته از الزامات اجرائی طرح است.

تا کنون طرح‌هایی مانند: جنگلانه و پوشش بذرکاری در کشور، طرح حرم تا حرم در تهران، جنگلانه و طرح بیدویی به بردسیر دراستان و ... مطرح و اجرا شده است. همه ساله بر اساس آمار ارائه شده از طرف جهاد کشاورزی، اداره منابع طبیعی و شهرداری‌ها تعداد زیادی نهال و بذر کاشته می‌شود. کاش نتیجه عملیاتی این طرح‌ها ارزیابی و اعلام می‌شود. از آن همه نهال غرض شده، چند درخت روی زمین دیده می‌شود؟

بد نیست یک دستگاه ارزیابی طرف، این طرح‌ها را ارزیابی، آسیب‌شناسی و اعلام کند، سپس طرح کاشت یک میلیارد نهال به مرحله اجرا دربیاید. یک میلیارد، عدد زیبایی است، عدد دهن پرکنی است، و رویای سبز کاشت این همه نهال در پهنه سرزمین، تحقق یک بهشت جادویی است. اما یادمان باشد که هر نهال به آب نیاز دارد، آن قدر آب که بتواند یک نهال ضعیف را به درختی نتواند و هزاران درخت نتواند را به جنگلی متراکم تبدیل کند. یادمان باشد که هر جنگل نیاز به نگهداری دارد و نگهداری نیاز به باغبان‌های دلسوز دارد. بعید می‌دانم حتی اگر تمام آب خلیج فارس را شیرین کنیم، از عهده تأمین آب یک میلیارد نهال برآییم. گفته بود: با حساب سرت نمی‌شود یا شلاق نخورده‌ای؛ به کسی برخورد!

* مدیر عامل جمعیت دوستداران زمین سبز

زیست و منابع طبیعی چند نیروی یگان حفاظت در این بیابان دارند؟ وظیفه میراث‌فرهنگی، مدیریت و حفاظت داشته‌هایی از جمله محوطه‌های باستانی است و ساماندهی توره‌های گردشگری و توسعه اقامت‌گاه‌های بوم‌گردی را بر عهده دارد. در زمینه نگهداری نیک‌ها منابع طبیعی، و در زمینه حفاظت از حیات گیاهی و جانوری، محیط زیست باید کمک کند. لوت شرایطی دارد که اگر همه دستگاه‌های پای کار نبینند، باز هم گوشه‌ای از کار می‌لنگد. علاوه بر دستگاه‌های مختلف، مردم و جوامع محلی هم باید نقش خود را ایفا کنند.

میراث‌فرهنگی سال گذشته درباره راه‌اندازی گیت ورودی وعده داد. مشکل از کجاست که محقق نمی‌شود؟ بخشی از کار انجام شده اما برای اتمام آن، نیاز به منابع مالی داریم. از اعتبارات سفر ریاست‌جمهوری برای این منظور مبلغی در نظر گرفته شده است. امیدواریم تا پایان سال ۱۴۰۲ بتوانیم گیت ورودی لوت را راه‌اندازی کنیم. اگر ساختمان گیت ورودی تکمیل شود، نیازمند نیروی انسانی هم هستیم که باید برای تأمین آن، حمایت شویم.